

La internacionalització de l'Amazònia

Durant un debat en una universitat dels Estats Units, es va preguntar a l'actual ministre de Cultura del Brasil, Cristovão Buarque, què en pensa de la internacionalització de l'Amazònia. La pregunta la va introduir un jove dient que esperava la resposta d'un humanista i no la d'un brasiler. Aquesta va ser la resposta:

De fet, com a brasiler jo simplement parlaria en contra de la internacionalització de l'Amazònia. Per més que els nostres governs no tinguin la cura deguda d'aquest patrimoni, és nostre. Com a humanista, sabent el risc de degradació ambiental que sofreix l'Amazònia, puc imaginar-ne la internacionalització, com també de tot allò que té importància per a la Humanitat.

Si l'Amazònia, des del punt de vista d'una ètica humanista, ha de ser internacionalitzada, internacionalitzem també les reserves de petroli de tot el món. El petroli és tan important per al benestar de la Humanitat com l'Amazònia per al nostre futur. Tot i això, els amos de les reserves consideren que tenen el dret d'augmentar o disminuir l'extracció de petroli i apujar-ne el preu o no. De la mateixa manera, el capital financer dels països rics també s'hauria d'internacionalitzar. Si l'Amazònia és una reserva per a tots els éssers humans, no pot ser cremada per la voluntat d'un propietari, o d'un país. El fet de cremar l'Amazònia és tan greu com ho és l'atur provocat per les decisions arbitràries dels especuladors globals. No podem deixar que les reserves financeres serveixin per cremar països sencers enmig de l'especulació. Abans que l'Amazònia, també m'agradaria veure internacionalitzats tots els grans museus del món. El Louvre no ha de pertànyer a França. Cada museu del món és el guardià de les més belles peces que ha produït el geni humà. No es pot deixar que aquest patrimoni cultural, així com el patrimoni natural amazònic, sigui manipulat i destruït pel gust d'un propietari o d'un país. No fa gaire, un milionari japonès va decidir que volia ser enterrat juntament amb un quadre d'un gran mestre.

Abans que això, aquell quadre hauria d'haver estat internacionalitzat. Durant aquesta trobada, les Nacions Unides estan realitzant el Fòrum del Mil·lenni, però els presidents d'alguns països van tenir dificultats per poder-hi assistir per causa de les restriccions frontereres dels Estats Units. Per això crec que Nova York, com a seu de les Nacions Unides, ha de ser internacionalitzada. Si més no, Manhattan hauria de pertànyer a tota la Humanitat, com també París, Venècia, Roma, Londres, Rio de Janeiro, Brasília, Recife... Cada ciutat del món, amb la seva bellesa específica, la seva història, hauria de pertànyer a tot el món. Si els Estats Units volen internacionalitzar l'Amazònia, a causa del risc que comporta deixar-la en mans dels brasilers, internacionalitzem tots els arsenals nuclears dels Estats Units. Ells ja han demostrat que són capaços d'utilitzar aquestes armes, provocant una destrucció milers de vegades més gran que les lamentables cremes que s'estan fent a les selves del Brasil.

En els debats, els actuals candidats a la presidència dels Estats Units han defensat la idea d'internacionalitzar les reserves forestals del món com a bescanvi del deute. Comencem fent servir aquest deute per garantir que cada nen del món tingui possibilitats de menjar i d'anar a escola. Internacionalitzem els nens, i tractem-los -tant li fa on hagin nascut- com un patrimoni que cal cuidar a tot el món. Encara més del que mereix l'Amazònia. Quan els dirigents tractin els infants pobres del món com un patrimoni de la Humanitat, no deixaran que treballin mentre haurien d'estudiar, que morin quan haurien de viure. Com a humanista, accepto defensar la internacionalització del món.

Però, mentre el món em tracti com a brasiler, lluitaré perquè l'Amazònia sigui nostra... no-més nostra!